

Alkotmánybíróság
1015 Budapest, Donáti u. 35-45

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV / 1241-0/2019
Érkezett:	2019 JÚL 23.
Példány:	X/1
Melléklet:	12 db
Kezelőiroda:	H

Pécs, 2019. 07. 18.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

[REDACTED] az ellenem folyamatban lévő végrehajtás megszüntetése iránti perben a Kúria előtti felülvizsgálati eljárásban Pfv. I.21.739/2018/8. számon hozott ítéletével szemben alkotmányjogi panaszt terjesztek elő.

I.

Kérem az Alkotmánybíróságot, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: „Abtv.”) 27.§-a alapján az Abtv. 43.§(19) bekezdésének alkalmazásával állapítsa meg a Kúria Pfv. I.21.739/2018/8. számú ítéletének (a továbbiakban: „a Kúria ítélete”) alaptörvény-ellenességét és szíveskedjen a Kúria ítéletét megsemmisíteni, mivel az sérti az Indítványozónak az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése által védett tisztességes eljáráshoz való jogát, és az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése által biztosított jogorvoslathoz való jogát.

A Kúria Pfv. I.22.588/2017/8. számú ítélete jogsértő voltát alátámasztja, hogy

- a Kúria ítélete a felülvizsgálati kérelemben foglaltakat maradéktalanul nem merítette ki, az ítélettel fedett részéről iratellenesen, valótlanul, illetve nem kellő részletességgel, elnagyoltan rendelkezik, mely az Indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát és a hatékony jogorvoslathoz való jogát súlyosan sérti,
- a Kúria ítélete nem tartalmaz rendelkezést a felülvizsgálati kérelem részét képező 1997. évi XXX. törvény 14.§ (4) és (5) bekezdése körében arról, hogy az adós és zálogkötelezett által a közokiratba foglalt szerződésben tudomásul vett jogszabályi hivatkozás mely okból nem vonatkozik az adósra, és ha valóban nem vonatkozik, mely okból kellett a törvényi hivatkozást tudomásul vennie, valamint a többi szintén adós által tudomásul vett szerződési kitélteltől mely okból eltérő az 1997. évi XXX. törvény 14.§ (4) és (5) bekezdésének megítélése,
- a Kúria ítélete nem tartalmaz rendelkezést a felülvizsgálati kérelem részét képező 40/2005. (XII.9.) PM rendeletben foglaltakat,
- a Kúria ítélete nem tartalmaz rendelkezést a felülvizsgálati kérelem részét képező 2/2014. PJE-ben foglaltakat, ezáltal megsértette a 2011. évi CLXI. törvény 42.§ (1) bekezdésében foglaltakat is.

Kérem az Alkotmánybíróságot, hogy eljárása során térjen ki azon tény vizsgálatára is, hogy képes-e a törvényeknek alávett ítélet meghozatalára azon tanácsvezető által vezetett tanács, mely 2015-ben olyan marasztaló ítéletet hozott a jelen ügybeli alperessel szemben amit a Kúria elnökhelyettese az alperes kérésére a Kúria nyilvános oldaláról levett, és ígéretet tett, hogy „többet ilyen nem fog előfordulni.”

IV.

Kérem az Alkotmánybíróságot, hogy keresse meg a Pécsi Járási Hivatal Agrárügyi Főosztályát, hogy a Pécsi Törvényszék 1.Pf.20.224/2018/8. számú jogerős ítélete ellen a felülvizsgálati kérelem benyújtásának tényét az Inytv. 17.§ (1) bekezdés 9. pontja alapján a [REDACTED], természetben [REDACTED] alatti ingatlan nyilvántartásba [REDACTED] adára jegyezze fel.

A felülvizsgálati kérelem 6.600,- Ft igazgatási szolgáltatási díjának megfizetését vállalom teljesíteni.

V.

Kérem, hogy – a IV/958/2019. számú alkotmányjogi panasz eljárásban megegyezően – a Pécsi Járásbíróságon keresztül függessze fel a [REDACTED] által 0158.P.V.1217/2013. számon folyamatban lévő végrehajtási eljárást, és a felfüggesztés tényéről rövid úton értesítse [REDACTED] végrehajtót is.

Az Alkotmánybíróság eljárása az Abtv. 54.§ rendelkezése értelmében illetékmentes.

Indokolás:

A tisztességes eljáráshoz való jog alkotmányi fogalmát és annak elemeit az Alkotmánybíróság alakította, bővítette; erre tekintettel a fair trial olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni.

A 7/2013. (III.1.) AB határozatában az Alkotmánybíróság – korábbi alkotmánybírói határozatokra hivatkozva – rámutatott arra, hogy „a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen. Önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata a tisztességes (igazságos) eljáráshoz való jogból és a jogorvoslathoz való jogból részben azonos követelményeket vezetett le, amennyiben a gyakorlat szerint mindkét jog tényleges és hatékony jogorvoslatot követel meg.

Az alkotmányjogi panasszal érintett Kúria Ítélet

2018. 09. 24-i keltű kérelmünket a Kúriához nyújtottam be a Pécsi Törvényszék 1.Pf.20.224/2018/8. számon végrehajtás megszüntetése iránti perben hozott ítélet a felülvizsgálata iránt.

A Kúria eljáró tanácsa a K0.4115.Ü.260/2007. számú közokiratba foglalt kölcsönszerződésben rögzített 1997. évi XXX. törvény 14.§ (5) bekezdését a szerződő felek és a szerződés egyértelmű szövege ellenére szándékosan úgy értelmezte, mely az 1997. évi XXX. törvény 14.§ (5) bekezdése alapján a jelzálog-hitelintézet által kötelezően kiküszöbölt árfolyamkockázatot mégegyszer megfizetni rendeli a fogyasztó által, mely tény az alperes – követelés hiányában való nyereszkesedés útján történő - jogalap nélküli gazdagodását eredményezi.

A Kúria eljáró tanácsa a Kúria eljáró bírásra is kötelező érvényű 2/2014. PJE határozatában foglaltakat nem tartotta be, melynek okán megszegte 2011. évi CLXI. törvény 42.§(1) bekezdésében foglaltakat.

A Kúria eljáró tanácsa megszegte és indokolás nélkül hagyta figyelmen kívül a végrehajtási eljárás alapjául megjelölt szerződés teljes érvénytelenségét, melynek észlelésére hivatalból köteles a Kúria is.

Az alkotmányjogi panasz megindításának eljárási feltételei

Az Abtv. 27.§ tartalmazza azokat a feltételeket, amelyek megléte esetén az indítványozó jogosult az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja alapján alkotmányjogi panaszt előterjeszteni. Ezen túlmenően az Abtv. 30.§ (2) bekezdése határozza meg az alkotmányjogi panasz benyújtásának határidejét a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napban.

Az alkotmányjogi panasz az ítélet kézhezvételétől számított hatvan napos határidőn belül kerül benyújtásra, mely igazolja, hogy jelen indítvány mind az Abtv. 27.§-ában, mind pedig az Abtv 30.§-ában meghatározott feltételeknek megfelel.

Én az Abtv. 27.§ értelmében egyedi ügyben érintett személy vagyok, figyelemmel arra, hogy az minősül érintettnek, akinek a jogát, jogos érdekét a támadott bírói döntés sérti.

Az Abtv. 27.§ értelmében Indítványozóként – egyebek mellett- akkor fordulhatok az Alkotmánybírósághoz, ha a támadott ítélet vagy végzés az ügy érdemében hozott döntésnek vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, és a jogorvoslati lehetőségeimet kimerítettem, mely megvalósul a jelen alkotmányjogi panasszal érintett, kiemelten jelentős érdeksérelmet okozó döntés okán.

Az Alaptörvényben biztosított jogok megsértése

Az Abtv. 27.§ a) pontja alapján Indítványozóként akkor fordulhatok az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés az Alaptörvényben biztosított jogát sérti. Alkotmányjogi panasz csak a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadható

be. Az Abtv. 27.§-a alapján a Kúria Ítélete ellen előterjesztett alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56.§ (2) bekezdése alapján mérlegelési jogkörében eljárva kell vizsgálnia.

Az Abtv. 52.§ (1b) bekezdés b) és e)pontja alapján az alkotmányjogi panaszban meg kell jelölni az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, illetve indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellenes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel. Az Alkotmánybíróság csak akkor fogadja be a panaszbeadványt, ha az Alaptörvényben biztosított alapjog sérelme és a támadott bírói döntés közötti ok-okozati kapcsolat is leírásra kerül benne.

A Kúria Ítélete megsértette a tisztességes eljáráshoz való jogomat, mert a felülvizsgálati kérelem a Pp. 213.§ (1) bekezdését megsértve, nem terjed ki a felülvizsgálati kérelemben érvényesített valamennyi kérelemre, valamint iratellenes és valótlan megállapításokat tartalmaz, mely által a Kúria nem értékelt objektívan a tényállást valamint a benyújtott bizonyítékokat és tények helyett iratellenes vélelemre alapítja az ítéletét, ami a Kúria ítéletének alaptörvény-ellenességét eredményezte.

A tisztességes eljáráshoz való alapjog sérelme

I.

Iratellenes és valótlan az alábbiak okán a Kúria ítéletében rögzített azon kijelentés, miszerint „a jelzáloglevelek fedezetére vonatkozó jogszabályi rendelkezések a felperes és a hitelező jogviszonyára nem vonatkoznak”.

Iratellenes és valótlan az alábbiak okán a Kúria ítéletében rögzített azon kijelentés, miszerint „a hitelező nem vállalt a felperes által állított, az esetleges árfolyamváltozásból eredő kötelezettséget.”

A Kúria ítélete nem tartalmaz rendelkezést a körben és figyelmen kívül hagyja az alapul fekvő kölcsönszerződésben foglalt konszenzus útján mindkét fél részéről elfogadott tényeket, miszerint

a KO.4115.Ü.260/2007. számú kölcsönszerződés 15. oldala rögzíti, hogy

„az adósok és zálogkötelezettek tudomásul veszik, hogy a kölcsön összege a jelzálog-hitelintézet által kibocsátandó jelzáloglevél fedezeteként szolgál.”

A KO.4115.Ü.260/2007. számú kölcsönszerződés I.1. pontja szerint „A kölcsön összege: 11.000.000,- Ft”.

Az 1997. évi XXX. törvény 14.§ (4) bekezdése szerint:

„A jelzáloglevelek mindenkori fedezetét a jelzálog-hitelintézet a jelenérték alapján is biztosítani köteles.”

Tekintettel arra, hogy a jelzáloglevél fedezete a kölcsön összege (a 11.000.000,- Ft), melyet a jelzálog-hitelintézet (alperes jogelődje) köteles volt a 40/2005. (XII.9.) PM rendeletben foglaltak szerint jelenértéken (az 7.116.977,23 JPY mindenkori forint ellenértékén) tartani, a jelenértéken-tartásból eredő különbözetet a Ptk. 523.§ (1) bekezdése szerint – mivel ez a kölcsön jogviszony része - az adós rendelkezésére kellett volna bocsátani. A kölcsönszerződésben rögzített 1997. évi XXX. törvény 14.§ (4) bekezdés maga keletkeztette a felperesek Pp. 369.§ d) pontja szerinti ellenkövetelését, melyet az N920/2016. számú ténytanúsító közokirat kizárólag összecszerűségében pontosít.

A Kúria eljáró tanácsa téved, amikor ítéletében azt állítja, hogy a törvény által kötelezően előírt árfolyamkockázat kiküszöbölési kötelezettséget a törvényhely megjelölésén kívül külön meg kellett volna erősítenie az OTP Jelzálogbank Zrt-nek, hiszen ami törvényi kötelezettség, annak teljesítésében nincs döntési joga az OTP Jelzálogbank Zrt-nek.

II.

Iratellenes és valótlan az alábbiak okán a Kúria ítéletében rögzített azon kijelentés, miszerint „a jelzáloglevelek fedezetére vonatkozó jogszabályi rendelkezések a felperes és a hitelező jogviszonyára nem vonatkoznak”.

A Kúria ítélete nem tartalmaz rendelkezést a körben sem, hogy

a K0.4115.Ü.260/2007. számú kölcsönszerződésből kiolvasható, hogy az alperesi jogelőd az 1997. évi XXX. törvény szerint jelzáloglevél kibocsátásával finanszírozta meg a kölcsönt.

A kölcsönszerződés 15. oldala rögzíti, hogy

„az adósok és zálogkötelezettek tudomásul veszik, hogy a kölcsön összege a jelzálog-hitelintézet által kibocsátandó jelzáloglevél fedezeteként szolgál.”

„A jelen közjegyzői okirat szerinti jogügyletekre a jelzálog-hitelintézetekről és jelzáloglevélről szóló 1997. évi XXX. törvénynek a jelzálogszerződésre vonatkozó szabályait kell alkalmazni.”

„A szerződő felek megállapodnak abba, hogy a jelen szerződésben nem szabályozott kérdésekben a Polgári Törvénykönyvben, a jelzálog-hitelintézetről és a jelzáloglevélről szóló törvényben, a pénzforgalomra és a bankhitelekre vonatkozó jogszabályokban, valamint a hitelező általános üzletszabályzatában és a devizában nyilvántartott lakáscélú és jelzálog típusú hitelekéről szóló üzletszabályzatában foglaltak az irányadók.”

A K0.4115.Ü.260/2007 számú kölcsönszerződés teljes tartalmáról, így a szerződésben négyszer rögzített 1997. évi XXX. törvényről, valamint az 1997. évi XXX. törvény 14.§ (5) bekezdéséről részletes tájékoztatást adott dr. Sámuel Mária közjegyző a felperesnek, ha nem így lett volna, a tájékoztatási kötelezettség súlyos hiánya állna fenn. Az eljáró közjegyző kölcsönszerződésben rögzített 1997. évi XXX. törvény 14.§ (5) bekezdéséről adott tájékoztatása alapján a felperes egyértelműen alappal volt annak tudatában, hogy őt árfolyamkockázat nem terheli, hiszen azt köteles az OTP Jelzálogbank Zrt.-jelzálog-hitelintézet kiküszöbölni.

Mivel a Kúria 6/2013 PJE szerint a deviza nyilvántartású kölcsön mögött devizaforrás áll, és a jelzáloglevél – az alperes álláspontja szerint is - forrásgyűjtésre szolgál, tény, hogy a jelzáloglevél és a jelzáloglevél fedezete nem azonos devizanemben áll fenn.

A Kúria ítélete nem rendelkezik a felülvizsgálati kérelem kiegészítésében rögzített tényről, miszerint a kölcsönszerződésben is hivatkozott 1997. évi XXX. törvény 14.§ (5) bekezdése szerint:

„Amennyiben a jelzáloglevelek és azok fedezetei nem azonos devizában állnak fenn, úgy a jelzálog-hitelintézet köteles az árfolyamkockázatot származtatott (derivatív) ügylet megkötésével kiküszöbölni.”

A Kúria ítélete nem tartalmaz rendelkezést a körben, hogy **mivel a jelzáloglevél fedezete a kölcsön összege, az alperesi jogelőd OTP Jelzálogbank mint jelzálog-hitelintézet az árfolyamkockázatot a kölcsön összegében volt köteles kiküszöbölni.**

A Kúriának hivatalból kellett volna eljárni – a felperesek által hivatkozott - 2/2014. PJE szerint:

1.1 Ha a fogyasztó

a szerződés egyértelmű megfogalmazása, a megfelelő tartalmú kockázatfeltáró nyilatkozat ellenére a szerződéskötés során a pénzügyi intézménytől kapott tájékoztatás alapján alappal gondolhatta úgy, hogy az általa viselendő árfolyamkockázat nem valós, ill. annak nincs reális valószínűsége,

a fogyasztó az árfolyamkockázat viselésére nem kötelezhető, vagyis az árfolyamkockázat viselésére vonatkozó szerződési kikötés teljes egészében érvénytelen; mivel az árfolyamkockázat viselésére vonatkozó rendelkezés a szerződéses főszolgáltatás körébe tartozik, annak tisztességtelensége a szerződés egészének érvénytelenségét eredményezi.”

A Kúria ítélete nem tartalmaz rendelkezést a körben, hogy a kölcsönszerződésben rögzített 1997. évi XXX. törvény 14. § (5) bekezdése szerint az árfolyamváltozás nem volt a fogyasztóra (felperesre) terhelhető, mivel annak kiküszöbölése az OTP Jelzálogbank Zrt. (alperesi jogelőd) törvény által előírt kötelezettsége, így a Kúria 2/2014. PJE alapján az árfolyamváltozás nem terhelhető a fogyasztóra, mert tisztességtelen, vagyis semmis.

A Kúria 2/2014. PJE kimondja, hogy az árfolyamváltozás a szerződés főszolgáltatása, így ennek tisztességtelensége, semmissége a szerződés teljes érvénytelenségét eredményezi. A 2/2014 PJE alapján a szerződés teljes érvénytelenségét a Kúria hivatalból köteles megállapítani a 2011. évi CLXI. törvény 42.§(1) bekezdésében foglaltak betartása érdekében, mely a Kúria tanácsára is éppúgy vonatkozik, mint bármely alsóbb bíróságra.

A Kúriának ítélete nem tartalmaz rendelkezést és a hiány indokát sem adja, hogy a Járásbíróság, a Törvényszék és maga a Kúria is a végrehajtás megszüntetése iránti perben mely törvényhely alapján hagyhatta figyelmen kívül

a Kúria 2/2014 PJE-ben foglaltakat, különös tekintettel arra, hogy a kölcsönszerződés hivatalból észlelendő teljes érvénytelensége olyan súlyos fogyatékoság, mely a végrehajtási eljárások azonnali megszüntetését teszi szükségessé.

A Kúria ítélete nem tartalmaz rendelkezést a körben sem, hogy

nem felperes állítja a kölcsönszerződés teljes érvénytelenségét, hiszen felperesek a KO.4115.Ü.260/2007. számú kölcsönszerződés és a benne rögzített 1997. évi XXX. törvény 14.§ (4) bekezdése alapján keletkezett ellenkövetelésüket bizonyítják az N920/2016. számú közokiratba foglaltan, ugyanakkor a Kúria 2/2014. PJE határozat alapján e tény az 1997. évi XXX. törvény 14.§ (5) bekezdése figyelembe vételével a kölcsönszerződés teljes érvénytelenségét eredményezi, amit a Kúria a 2011. évi CLXI. törvény 42.§(1) bekezdésében foglaltak szerint köteles betartani, vagy be nem tartását részletesen indokolni.

A Kúriának hivatalból a Kúria 2/2014 PJE alapján, valamint az KO.4115.Ü.260/2007. számú egyedileg megtárgyalt kölcsönszerződésben foglalt „a kölcsön összege a jelzálog-hitelintézet által kibocsátandó jelzáloglevél fedezetével szolgál” kijelentés, valamint az 1997. évi XXX. törvény 14.§ (5) bekezdése alapján a kölcsönszerződés teljes érvénytelenségét kellett volna megállapítani, melyet a Kúria nem vizsgált, de a mulasztás indokát sem adta.

A jogorvoslathoz való alapjog sérelme

A Kúria ítélete a jogorvoslathoz való alapjogomat is megsértette, melynek igénybevétele bár formálisan biztosítva volt, de ténylegesen jogvédelmet nem kaphattam a felülvizsgálati kérelemről hozott döntés lényeges hiányai okán, melyek – törvény szerinti elbírálásuk esetén - egyértelműen számomra kedvező ítéletet eredményezhet.

Az Alkotmánybíróság IV. 333/2016 számon hozott határozata, valamint Darák Péter a Kúria elnöke „A bírói hatalom kártérítési felelőssége” című tanulmányában is egyértelműen jogellenesnek tartja a törvények figyelmen kívül hagyásával megvalósuló bírói önkényt, miszerint:

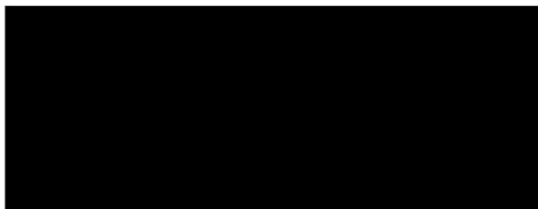
Alkotmánybíróság IV. 333/2016 számon hozott határozata III. rész 23. pontja is megerősít: „A bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelvével.”

Darák Péter a Kúria elnöke „A bírói hatalom kártérítési felelőssége” című tanulmányából szó szerint idézve: „A bírósági jogkörben eljáró személyek károkozó magatartása – amennyiben következmények nélkül marad – az államhatalom oldaláról nézve súlyos működési zavart eredményez; rést üt a jogállamiság, a jog uralma alá vetett állam eszméjének pajzsán, teret engedve ezzel az önkénynek.”

A bírói döntésekkel szemben valamennyi demokratikus jogállamban elvárható az objektivitás és az átláthatóság, ami egyfelől elejét veszi az önkényes hatósági és bírósági döntéshozatalnak, másrésztől erősíti a bírósági döntéshozatalba vetett közbizalmat, és a bírói döntések tekintélyét (Taxquet kontra Belgium, 926/05.; 2010. november 16.; § 90.; legutóbb megerősítve: Shala kontra Norvégia, 15620/09.; 2012. július 10.; § 29.). A Bíróság következetes gyakorlata szerint a tisztességes eljárás és a jogállamiság elvéhez tartozik az a követelmény, hogy a bíróságok a döntéseik alapjául szolgáló indokokat kellő részletességgel mutassák be (Suominen kontra Finnország, 37801/97.; 2003. július 1.; § 34.; legutóbb megerősítve: Vojtechová kontra Szlovákia, 59102/08.; 2012. szeptember 25.; § 35.) Az indokolt bírói döntéshez fűződő jog megsértését kizárólag az alapul fekvő egyedi ügy összes körülményeinek vizsgálatát követően lehet megítélni (Tatishvili kontra Oroszország, 1509/02.; 2007. február 22.; § 58.; Gradinar kontra Moldova, 7170/02.; 2008. április 8.; § 107.; legutóbb megerősítve: Sholokhov kontra Örményország és Moldova, 40358/05.; 2012. július 31.; § 67.). Strasbourg-i elvárás, hogy a nemzeti bíróság az ügy lényegi részeit a szükséges alaposítással vizsgálja meg, és erről a vizsgálatáról a határozatának indokolásában is adjon számot. A Bíróság álláspontja szerint nem felel meg az Egyezmény 6. Cikkében foglalt elvárásnak, ha a felülbírálati bírói fórum az alsóbb fokú bíróságnak az ügy lényegi kérdései tekintetében kifejtett

érveit további vizsgálat és a vizsgálat indokainak előadása nélkül hagyja helyben (Helle v. Finnország, 20772/92.; 1997. december 19.; § 60.; Karakasis v. Görögország, 38194/97.; 2000. október 17.; § 27.; Boldea v. Románia, 19997/02.; 2007. február 15.; § 30.; Tacquet v. Belgium, 926/05.; 2010. november 16.; § 91.; legutóbb megerősítve: Vojtechová v. Szlovákia, 59102/08.; 2012. szeptember 25., § 35.).

Tisztelettel,



Mellékletek:

- Pfv.I.21.793/2018/8. számú Kúria ítélet
- 2018. 09.24-i keltű felülvizsgálati kérelem
- 1.Pf.20.224/2018/8. számú ítélet (Törvényszék)
- 2018.03.02-i keltű fellebbezés és 2018.06.18-i keltű fellebbezés kiegészítés
- 3.P.21.589/2017/31. számú ítélet (Járásbíróság)
- N920/2016. számú közokirat
- K0.4115.Ü.260/2007. számú közokiratba foglalt kölcsönszerződés
- 3.P.21.589/2017/5. számú végzés a teljes személyes költségmentességről
- 3.P.21.589/2017/7. számú végzés a végrehajtási eljárás felfüggesztéséről
- tulajdoni lap

